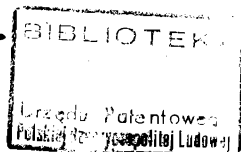

18 maja 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

C066, 15/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

48c, 15/00

No 1434.

Kl. 78 c 18.

Ignaz Kreidl,
Wiedeń (Austria).

**Sposób wyrobu materiału wybuchowego, zawierającego skroplone powietrze,
skroplony tlen lub t. p. części składowe.**

Zgłoszono: 25 czerwca 1920 r.

Udzielono: 21 stycznia 1925 r.

Pierwszeństwo: 1 kwietnia 1915 r. (Austria).

Znane są materiały ze skroplonego powietrza, skroplonego tlenu lub t. p. i z utleniającej substancji, jak węgiel drzewny, korkowy, sadze, siarka i t. p. pojedynczo lub w mieszaninie ze sobą, a w danym razie z proszkiem metalowym, np. aluminium i z innymi dodatkami do materiałów wybuchowych. Wybór dających się użyć utleniających substancji jest o tyle ograniczony, że można użyć tylko takich substancji, które w dostatecznej ilości pochłaniają powietrze, potrzebne do całkowitego spalania utleniającej substancji przez tlen w powietrzu skroplonym. Wynalazek polega na tem, że koloidy posiadają wybitną zdolność pochłaniania skroplonych gazów. Wychodząc z tego założenia, używa się w myśl wynalazku koloidów metaloidowych lub metalowych w stałym stanie (gele), a w danym razie w mieszaninie ze sobą, jako środków, wiążących skroplone powietrze. Meta-

loidy w stanie koloidalnym, jak np. siarka, mają tę zaletę, że spalają się bez pozostałości i przez to mogą być zastosowane jako utleniająca się substancja.

Zastosowanie koloidów odbywa się w ten sposób, że z metaloidu w stanie koloidalnym, np. z siarki, lub z takiegoż metaloidu, zmieszanego z metalem w stanie koloidalnym, a w danym razie z dodatkiem jednej ze zwykłych utleniających substancji, sporządza się w zwyczajny sposób nabój i napawa go skroplonym powietrzem.

Można oczywiście użyć także mieszanin koloidalnych metaloidów.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wyrobu materiału wybuchowego, zawierającego skroplone powietrze, skroplony tlen lub t. p. części składowe, tem znamieny,

że jako środków, wiążących skroplone powietrze, używa się koloidów lub mieszanin koloidów metaloidowych w stałym stanie (gele) i metalowych.

2. Sposób według zastrz. 1, tem znamien-
ny, że koloidalny środek wiążący tworzy równo-

cześnie utlenialną substancję materiału wybuchowego.

3. Sposób według zastrz. 1 i 2, tem znamien-
ny, że koloidalnej siarki używa się jako sub-
stancji utlenialnej lub też obok utlenialnej sub-
stancji.

Ignaz Kreidl.

**Zastępca: J. Schek,
adwokat.**